

finansieringen af størsteparten af udgifterne til dem er kommunernes forpligtelse. Med dette forslag trækkes kommunerne helt ud af den økonomiske forpligtelse på høreapparatområdet.

Ved at ophæve kravet om, at både undersøgelse og udlevering sker på sygehusenes audiologiske afdelinger, får amtskommunen en langt større frihed til at tilrettelægge høreapparatforsyningen. Det bliver muligt for amtskommunerne at tage initiativer til fleksible løsninger, hvor man kan inddrage andre sygehusafdelinger, høreklinikker og de privat praktiserende ørelæger i et udvidet samarbejde med de audiologiske afdelinger, alt sammen for gennem et bredere samarbejde og større mulighed for fleksibilitet at nedbringe ventelisterne.

Socialdemokratiet støtter amtskommunernes udvidede muligheder på området, da der er en åbenlys mangel på kapacitet på de audiologiske afdelinger i flere amter. For os er det som sagt helt uacceptabelt, at mennesker med hørenedsættelse skal vente i mange måneder for at få et høreapparat.

Den foreslåede omorganisering betyder blot, at der skal ske en økonomisk omfordeling mellem kommunerne og amtskommunerne, og hvad angår princippet om bedst og billigst på hjælpemiddelområdet, føres det selvfølgelig videre, som det tidligere er vedtaget på området.

Det foreslås, at lovforslaget allerede træder i kraft den 1/7 1997 for hurtigst muligt at komme de lange ventelister til livs.

Som tidligere nævnt anbefaler Socialdemokratiet lovforslaget, og vi håber på en hurtig og velvillig behandling her i Folketinget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Også i Venstre er vi meget bekymrede over de alt for lange ventetider til de audiologiske afdelinger i amterne, ventetider, der jo i nogle amter sniger sig op til 10 måneder eller op til omkring et år. Det er simpelt hen uacceptabelt, at vi i et velfærdssamfund som det danske ikke er i stand til at behandle folk med hørelidelser bedre, end tilfældet er.

Det store spørgsmål er jo så, om det lovforslag, som socialministeren her har fremsat, i virkeligheden ændrer så meget ved det forhold. Det er vi i Venstre ikke 100 pct. sikre på. Allerede i dag er det jo sådan, at det er amtskommunerne, der har ansvaret for at drive de audiologiske afdelinger, og det forhold, at amtskom-

munerne nu også får ansvaret for at finansiere behandlingen og hjælpemidlerne, ændrer i sig selv jo ikke ved det forhold, at amterne ikke har levet op til deres ansvar her.

Men når det så er sagt, vil jeg da gerne på Venstres vegne tilkendegive, at vi godt kan støtte forslaget, og det kan vi gøre ud fra nogle principielle betragtninger, der går på, at kompetence og ansvar, kompetence og finansiering skal følges ad.

Det er en uskik, at nogle kan bestille musikken, mens andre skal betale for den, og det er jo præcis det, der er tilfældet i dag på det her område, hvor det i realiteten er amterne, der har beslutningskompetencen, og hvor primærkommunerne bare må betale. Så ud fra det synspunkt kan vi støtte forslaget.

Alternativet kunne naturligvis være at lægge kompetencen 100 pct. hos primærkommunerne, men der deler vi det synspunkt, der ligger bag lovforslaget, nemlig at der i primærkommunerne ikke vil være den nødvendige faglige indsigt og kompetence til at bære ansvaret. Så vi kan støtte forslaget.

Så har jeg noteret mig, og det vil jeg gerne bede socialministeren om også at bekræfte her fra Folketingets talerstol, at det er socialministerens intention, at lovforslaget, hvis det vedtages, skal følges op af en ændring af hjælpemiddelbekendtgørelsen, således at der bliver mulighed for at inddrage private i den amtskommunale opgaveløsning. Og det er en forudsætning for Venstres medvirken til dette lovforslag, at denne ændring i hjælpemiddelbekendtgørelsen kommer i kølvandet på lovforslaget, og derfor vil jeg gerne bede ministeren om at bekræfte, at det vil ske.

Ved samme lejlighed vil jeg også spørge ministeren, om ministeren på et eventuelt senere tidspunkt – for her får vi rettet nogle kompetenceregler til – vil være indstillet på en diskussion om, hvordan man kan sikre frit valg.

Det lykkedes jo i sidste samling et bredt flertal i Folketinget at skabe en større valgfrihed på hele det her hjælpemiddelområde, og de grundsynspunkter, som dengang lå bag Venstres deltagelse i det brede flertal, rækker naturligvis også til høreapparatområdet, hvor vi meget gerne på sigt så en model, hvor det offentlige stillede et høreapparat til rådighed, som kunne veksles med et kontanttilskud, således at den enkelte borger havde en mulighed for selv at vælge, hvilket instrument man ville gøre brug af.